

говото развитие. — Какъ да върваме въ духа и душата, като не ги виждаме? — И да не ги виждате, тръбва да вървате въ тъхъ. Има нѣща, въ които човѣкъ непремѣнно тръбва да върва. Ако не върва, не може да живѣе. Запримѣръ, ако не върва, че може да живѣе разумно, човѣкъ ще бѫде нещастенъ. Ти тръбва да вървашъ въ разумния животъ; ти тръбва да вървашъ, че положението ти ще се подобри; ти тръбва да вървашъ, че отъ тебе човѣкъ ще излѣзе. Защо тръбва да се обезсърдчавашъ? Какво ти прѣчи да вървашъ? Тръбва ли капитанътъ на паракода да се отчайва, че е попадналъ въ бурното море? Той върва, че ще излѣзе благополучно отъ вълните и ще изкара паракода на тихото пристанище. Той взима предпазителни мѣрки и спасява паракода и пасажерите отъ катастрофа.

Съвременните хора се намиратъ на единъ голѣмъ паракодъ срѣдъ океана. Капитанътъ на паракода е опитенъ, знае посоките на движението и условията, при които плава. Защо тръбва да се плашите тогава? Освенъ това, сегашните паракоди сѫ снабдени съ различни уреди, съ които даватъ сигналъ за помощъ. Какво правите вие? Като се намѣрите предъ нѣкаква мъжност, спирате срѣдъ плавта, вдигате рѣже и казвате: Не мога да живѣя повече! Не, капитанътъ тръбва да изведе паракода на пристанището, да го остави въ безопасностъ. Следъ това той може да се откаже отъ поста си. Обаче, да остави паракода срѣдъ океана, да изложи живота на хиляди хора на опасностъ, това е безумие. Когато човѣкъ иска да посегне на живота си, има право да стори това, но ако е извѣнъ океана. Но, докато е срѣдъ океана, той нѣма право да посѣга на живота си. Ако се бесишъ, не обесвай и другите хора съ себе си. Въ турско време, като сѫ хващали нѣкой българинъ, заставяли го да изкаже другарите си. Ще го биятъ, ще го заплашватъ съ обесване, докато най-после издаде другарите си. За да не го обесятъ, той издава другарите си. Щомъ сѫ те хванали, нека те обесятъ, но ти не тръбва да издавашъ другарите си. Той се плаши и, за да не го обесятъ, изказва останалитѣ. Следъ това минава за герой. И днесъ сѫществуватъ такива герои. По-добре да обесятъ единъ, отколкото всички. Ти разполагашъ съ своя животъ, можешъ